

DRÁGA GYERMEK!

Pecznyík Pál

Drága gyermek, már édenben
elengedted Atyád kezét,
a sátánnal fogtál kezét,
s rád borult a lelki setét!
De nézd: gyertya az ablakban,
a telihold, az ég ívén,
onnan hív az Atya téged,
idegen vagy, a föld színén.
E szürke föld, nem a hazád,
vár az aranyutcás város,
mocsaras a földi pálya,
süppedős az és hínáros.
Mit a világ rád aggatott,
bár tetszetős, semmit sem ér,
váltságdíjat – véraranyban –
kifizette a lelkedér!
Engedd el a Sátán kezét,
szabad lettél: ilyen áron!
Fiában az Atya keze,
Legerősebb, a világon!
E hatalmas erős kézből,
senki, ki nem téphet téged,
Benne: teljes lesz örömed,
teljes lesz a békeséged.
Ragad meg hát, drága gyermek,
ezt az érted vérző kezét,
hidd el: nem bánod meg soha,
mert az – végre – haza vezet!
Az a hon, nem múltó, véges,
megváltottak örök hona,
s áldott Atyád közeléből,
nem vágyódsz el többé soha!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2005. VIII. 6.